

[Poul Schlüter.]

misforståelse. Jeg har i dag gentaget det, som utallige af regeringspartierne politikere har sagt igennem adskillige måneder, at Danmarks markedspolitik fortsat er den, at det er en forudsætning for vort medlemskab, at England kommer med, og at der findes tilfredsstillende løsninger for Sverige og Norge. Ingen kan da være i tvivl om, hvad det betyder. Det betyder nøjagtig det, folketinget vedtog i sin dagsorden i maj måned.

Formanden: Jeg henstiller igen, at man indskrænker de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: Dette er nøjagtig de samme forudsætninger, som socialdemokratiet vedtog på sit årsmøde. Derfor er der ikke skygge af grund til hr. Poul Schlüters mistænkeliggørelse af socialdemokratiets markedspolitik.

Formanden: Jeg henstiller på ny til ordførere, der ønsker ordet, at melde sig til formanden, så de kan indpasses i den sædvanlige talerrække.

Hans Kjær: Må jeg først meddele, at vi agter at stemme imod det af fru Hanne Reintoft stillede dagsordensforslag. Jeg tror, at alle kan være enige i beskrivelsen af de følelser, der rammer de mennesker, der er arbejdsvillige og indstillet på at være selvhjulpne, men som kommer ud i arbejdsløshed, derom er der ingen tvivl. Netop derfor er det også en ledetråd i regeringens arbejde at sikre en høj beskæftigelse og at appellere til alle de kræfter i landet, der skal være med til det. Problemet løses ikke på de anviste måder.

Hr. Sigsgaard tilhører et parti, som, så vidt jeg så i en dagbladsnotits, i virkeligheden er lidt betænkeligt ved at stille op til valg til folketinget, fordi man er bange for, at man derigennem skal give udtryk for, at man er tilhænger af systemet, men motivationen for at gøre det alligevel skulle være den, at så havde man adgang til talerstolen. Det tør jo siges, at hr. Sigsgaard udnytter denne adgang til fulde, som det er hans ret.

Når jeg skal beskæftige mig med hr. Sigsgaard, er det, fordi han drog det konserva-

tive folkepartis stilling til radiomonopolet ind i debatten ved indledningsvis at henvise til den meget omdiskuterede udsendelse om arbejdsulykker og derefter fastslå, at profitten går forud for sikkerheden. Det er jo præcis den ensidige demagogi, som prægede den udsendelse, der gentages i hr. Sigsgaards udtalelser. Lad det nu være, det kunne vel ikke ventes anderledes. Men når hr. Sigsgaard så siger, at vi nu, fordi folk reagerer over for denne ensidighed, nærmer os kravet om censur, og så graver det konservative folkepartis ønsker om at bryde radio- og tv-monopolet frem, så må jeg sige, at det er en total misforståelse. Det, vi ønsker, er tværtimod at sikre en ytringsfrihed, som går ud over ensidighed. Ved at bryde monoopolet åbner vi større muligheder for, at alle opfattelser kan komme til orde. Ytringsfriheden er netop noget grundlæggende for os. Hr. Sigsgaard drager så spørgsmålet om annoncefiansiering ind i debatten på en sådan måde, at man får indtryk af, at det dermed var givet, at så måtte mediet også blive styret af annoncørerne. Jeg synes, at denne opfattelse er en hån mod samtlige journalister i Danmark, der arbejder på dagblade, hvor der også er annoncer. De ved vel nok, hvor meget eller rettere hvor lidt indflydelse annoncører har på det, medarbejdere foretager sig sådanne steder. Der er vel ingen grund til at tro, at menneskene skulle være anderledes i radio og tv end ved en avis.

Hr. Ømann omtalte noget i det konservative folkepartis program som nye opsparingsfiduser og nye afskrivningsfiduser. Må jeg sige til hr. Ømann, at der ude på arbejdspladserne i dag er en dybere forståelse af, hvad afskrivninger i virkeligheden betyder, men denne forståelse har hr. Ømann aldrig rigtig bidraget til at øge gennem sine udtalelser om afskrivninger. Afskrivninger er simpelt hen et spørgsmål om omkostninger, og når vi går ind for større førsteårsafskrivninger ved maskinel fornyelse, er det kun en fremrykning af finansieringen; man betaler det i den anden ende, sådan er nu engang afskrivningssystemet, men en sådan forrykning kan være med til at skabe flere arbejdspladser.

Og opsparingsfiduser! Ja men i de tanker, jeg gjorde rede for i formiddags, understregede jeg udtrykkelig, at retten til hensæt-